

“Deixeu entrar la poesia a les biblioteques. Concediu-li, si us plau, un racó”

ENTREVISTA A

Montse Boldú, mestra, poeta i fotògrafa

La tortosina Montse Boldú és mestra, poeta i fotògrafa. El 2016 va rebre el primer premi del 34è Concurs Literari de Sant Antoni del Perelló per ‘Vestit de flors per a una dona nua’. Ara acaba de publicar ‘El gripau Estanislau... i altres poemes’ (Onada Edicions), adreçat a un públic infantil. La presentació serà el 12 d’abril (19.30 h) a la biblioteca Marcel·lí Domingo de Tortosa.

Tortosa Marina Pallàs

Pregunta: Vostè és poeta i mestra. És per això que va decidir fer un llibre de poesia per a xiquets?

Resposta: En el meu cas l’explicació és senzilla. Vaig començar, no fa gaires anys, a escriure poesia per a adults. Penso que la poesia és apassionant: combinar les paraules, gairebé jugar amb elles, deixar-se seduir pel ritme i la musicalitat dels versos per comunicar idees, pensaments, sensacions... El meu món, el meu dia a dia, és l’escola. Un dia, vaig presentar un poema que havia escrit als alumnes de la classe de 1r i 2n de primària. La seua resposta va ser tan positiva que ja no vaig poder parar d’escriure per a ells, el públic més entusiasta que es puga somiar. Primer, els poemes formaven part d’un mural de paret que anava creixent i creixent. Van ser algunes companyes mestres de l’escola Sant Antoni Abat dels Reguers on treballa, i també de la ZER Mont Caro, que alguna vegada passaven per la classe, que em van animar a fer un recull i publicar-ho.

P: Es tracta d’apropar la poesia als menuts.

R: Sí, un dels objectius del llibre és

apropar el llenguatge poètic als infants. Vaig pensar que fer-ho a través d’un àlbum il·lustrat seria una bona idea. Encara que el llibre està adreçat a un públic infantil, estic convençuda que pot fer gaudir persones de totes les edats.

P: Per a què serveix la poesia?

R: Sempre que escric un poema penso que és per ser recitat; la rima és important, és clar, però el ritme és el que em captiva per sobre de tot. Els poemes que m’agrada escriure són per llegir i rellegir, per recitar, fins i tot per cantar. De fet, el curs passat, una companya de l’escola, Natàlia Lanau, em va donar una sorpresa musicant dos poemes i fent que els xiquets els cantessin. Va ser molt emocionant. Els poemes poden servir per transmetre idees i valors, per encetar una conversa, per ampliar vocabulari, per arrancar un somriure, per introduir la comparació i la metàfora...

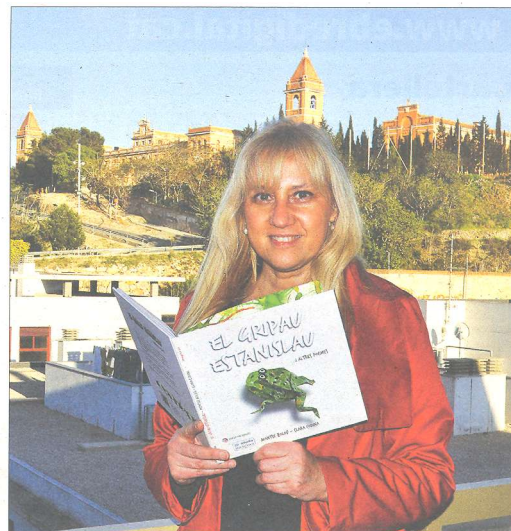
P: Les il·lustracions i la papiroflèxia tenen un pes molt important en el llibre. I són d’algú de només de 13 anys, la Clara Codina. Com decidíu emprendre un projecte juntes?

R: Quan vaig tindre enllestit el recull de poemes, el primer que vaig fer va ser enviar-los al meu amic escrip-

tor i professor Tomàs Camacho. Aprecio molt els seus suggeriments i comentaris. Després d’aquest pas, em vaig adreçar a Mataró, i vaig trucar a la porta de la família Codina Bacardí, una família d’artistes. Ma cosina Susana és mestra especialista en educació visual i plàstica, treballa en una escola on la pedagogia de l’art és la base del projecte educatiu. Sa filla Clara només té 12 anys, però, des de ben petita, ha utilitzat el dibuix i la pintura com a llenguatge d’expressió. Amb la seua imaginació, i traç directe i segur, transforma el món que l’envolta. La combinació de fotografia, dibuix i pintura, amb papiroflèxia, que és l’art de donar vida al paper, ens porta a un resultat únic. La papiroflèxia necessita d’un domini de la motricitat fina considerable i una part de matemàtiques, per fer escultures i donar volum: matemàtiques i art es donen la mà. Plegades vam començar un viatge que ens ha portat fins aquí.

P: Què trobarem en obrir el llibre?

R: Doncs, un recull de 15 poemes on els protagonistes són animals. Un gripau, un porc i una formiga, que reclamen el dret a triar el seu destí. Una marieta que s’escapa volant quan intueix que algú la vol capturar

Montse Boldú publica ‘El gripau Estanislau’. / NÚRIA CARO

per fer-la només seua, una gosseta que es fa estimar, un gat entremaliat, una aranya puntaire, una gallina que ha de rebre un tracte digne pel fet de ser un ésser viu o un conill blanc que ens introduirà a la metàfora i la comparació. Una sorpresa literària i visual cada cop que girem un full.

P: I com va tindre la idea d’incloure-ho també en anglès?

R: Sí, al final del llibre, hi trobarem la versió en anglès dels poemes. M’ho van demanar els editors, i com sóc mestra especialista d’anglès, vaig acceptar. I aquí és on haig de dir gràcies, moltes gràcies, a la meua amiga, la poeta Silvia Panisello. Sense ella i la seua generositat, els poemes no serien el que són. La seua saviesa i domini de l’anglès van ser clau per deixar-los enllestits.

P: Va ser difícil publicar-lo?

R: Perquè el llibre fos una realitat de paper vam haver de buscar una editorial que cregués en el nostre projecte. Aquesta va ser Onada Edicions, amb Miquel Àngel Pradilla al capdavant. Per a nosaltres, que ell i el seu equip ens obrissen les portes

va ser un honor.

P: La poesia “costa” més que la prosa.

R: En aquest sentit, m’agradaria fer una petició: deixeu entrar la poesia a les biblioteques. Concediu-li, si us plau, un racó. Doneu-li l’oportunitat de ser llegida i escoltada. Desitjo que la màgia i el ritme dels versos, faça ballar els batecs de tots els lectors. Quan penso en les persones a les quals he d’agrair que el llibre siga una realitat, no puc deixar d’anomenar Irene Prades, la directora de la biblioteca Marcel·lí Domingo de Tortosa. És una dona que està fent una gran labor per fomentar la cultura a la ciutat. A la seua capacitat de lideratge, s’hi ha d’afegir la de saber traure el millor de les persones amb qui es relaciona. Sap animar, valorar la feina dels altres... En el meu cas, el camí el vaig començar a la biblioteca, amb ella, que em va animar a muntar l’exposició de fotografia i poemes *Passions a flor de pell*. S’agraeix que hi haja algú que t’ajude en els primers passos. Em consta que no sóc l’única a qui ha motivat. ■